

מה קרה, גאולה?

עבדנו כל-כך קשה
— השנה —

מגיע לנו כמה
כיסאות, בשביל
לשבת לנוח.

ח"כ יוסי שריד וח"כ גאולה כהן בכנסת

עם זעירא וזה פסק שהמיברק לא יופץ. הוא לא גילה לקצין שהוא ממתין לתוצאות התעוררות בות בינו ובין ראש המוסד. הקצין, שהיום הוא בעל דרגה בכירה באמ"ן, סיפר לנקדימון שאחרי המלחמה הוא דיבר על כך עם הרמטכ"ל דוד ("דודו") אדעזר ודודו הגדהם שאל אותו מדוע לא נכנס ישי רות אליו לדווח לו על המיברק. רק הקצין ענה לדודו שלמרות שחדריהם היו בשכנות הוא לא רצה לעקוף סמכויות. הקצין הוסיף שאחרי-כך גדה שנתו בלילות.

פוך את כל המיכל עליה. החלו אברכים אחרים שהיו לידם לי הימלט לפיתחי הבתים. קורן מי הרה לתחנת המישטרה הקרוי בה. ומסרה על התקיפה. מה שהרגיו אותה היה שהחומר הי שחור-הכיל חומרים חומצתיים ומעליריחות מבחילים. קורן נאלצה לבטל את כל פגישותיה בעיר ולשוב לחיפה בבגדים מוכתמים.

■ **בונין טפר**, בעל המור עדון השוכן בלב פרדסים. הצ' ליח לשדך מחדש את **אסתר ואפרים שמיר**, שהתגרשו

גילה אלמגור

מוטלת ללא רוח חיים, בסצינת הסיום של הסרט אהבה ראשונה נדונה לכישלון. בימאי הסרט, עוזי פרס, הורג בסוף העלילה את האם. עוזי, בנו של גיגי פרס, שהוא אחיו של יושבראש מיפלגת העבודה, שמעון פרס, מותח בסרט ביקורת חריפה ביותר על החברה הזעיר-בורגנית של רמת-יבניב שבה הוא גדל. על רקע זה מקבלת תמונת הסיום של הסרט משמעות שונה ומרתקת.

■ **מאיר פעיל** טוען שהוא יודע איך בא לעולם הצמד בגין-שרון. "זהו היהודי החדש ששורשיו הם בגולה. כולו מלא תסביך גיטו ורשה. במציאות הוא חזק כמו שימי שון הגיבור ויש לו מנטליות של יהודי ממחנה אושוויץ."

■ באחד משבועות המילי-חמה יצאה ח"כ **שולמית אלזני** לארצות-הברית. בשוה-ה שם התקשרו אליה מהכנסת כדי למסור לה מידע על המת-רחש בבניין. למזכירתה, **מיכאל רפאלי**, הוסבר שאלוני יוש-בוג בבית-קפה מסויים במנהטן ושההודעה תועבר אליה. ביני-תיים ירדה מיכל מתור הסיעה זייל שהוא ישראלי. בבעיה למליאה. אלוני, שנאמר לה ש-מחפשים אותה מהכנסת, מיהר רה להתקשר אך לא היתה תשובה מתדרה. היא נאלצה להמתין כארבע שעות עד ש-יצרה קשר עם מזכירתה. את השילה היא פתחה בשאלה מה שלום בנה. אלוני, שבנה משרת כרבי-סרן בחיל-הים, חששה ש-התקשרו אליה כי קרה לו משהו. אחרי שהתבררה לה סיבת הטלפון היא שאלה: "אן איך לא משאירים הודעה ברוי רה לאמא שיש לה בן בחזית?"

לפני שלוש שנים. טפר, שידע כי השניים נמנעים מלהיפגש, הזמין כלי-אחד מהם בנפרד לי הופעה במועדונו. השניים הור פיעו בשעה היעודה והופתעו כי גילו ששניהם הוזמנו למטרה דומה. טפר הסביר להם שלא נפלה טעות ושהוא מבקש מ-השניים להופיע ביחד. אפרים הסכים מייד, ואסתר, שהיתה המומה, שקלה בדעתה. לבסוף נכנעה.

■ העיתונאי **שלמה נק** דימון לא הכניס לסיפרו, סבירות נמוכה, את כל מה ש-התרחש ערב פתיחת מילחמת יום-הכיפורים, שהחומר על כך נמצא בידי. אחד הסיפורים קשור בעימות שהיה או בין ראש אמ"ן, **אלי זעירא**, ו-ראש המוסד. סוכם שראש הי-מוסד יודיע עד השעה 2 לפנות מיוחדת שהוא יערוך תגלה ש-המצרים עומדים לצאת לתקרי פה. באותו יום השישי, בשעה 5 וחצי אחרי-הצהרים, קיבל קצין תורן באמ"ן מיברק בהול שדיווח בביטחון על כך של-מחרת תפרוץ מילחמה. על פי ההוראות היה צריך להפיץ תור-כן מיברק כזה לכל הנוגעים בדבר מיידית. הקצין התייעץ